

er det bedste. Ved Hjælp af Teori kan man udvikle mange Ting; men det gælder om, hvordan det bliver i Praksis.

Da jeg baade i 1891 og 1908 har været en Modstander af den efter min Mening forøgede Beskyttelse, der fandt Sted — jeg har udtalt det adskillige Gange — kan jeg ikke anerkende, at det var en yderligere Nedsættelse. Jeg skal ganske kort motivere det, men for at man nogenlunde skal kunne forstaa det, maa man vide, at paa den gamle Toldlov var der 3 Positioner, der omfattede Sukkeret: Den fine Position 227, der svarede en Indførselstold af 12 Øre pr. kg, den anden 228, der svarede 6 Øre, og den tredje 229, der svarede 4 Øre. Da saa den indenlandske Afgift i 1891 skulde ændres ved den saakaldte Bojsenske Sukkerlov, gled vi over til en stærkt forøget Beskyttelse, idet Sukkerfabrikkerne, der i Forvejen kun havde 0,08 Øre, efter Loven fik 0,75 Øre. De konkurrere med Farin. I Stedet for at svare 6 Øre pr. kg, som de svarede i Forvejen, ÷ 0,16 Øre — naar jeg sagde 0,08 Øre, saa var det pr. Pund, det er altsaa 0,16 Øre pr. kg — skulde der efter den gamle Regel være regnet 16 Øre fra, hvilket skulde svare til, hvad Sukkerfabrikkerne maatte erlægge i Told, samt til Emballage, Benmel og Kul, og de havde da i Virkeligheden ingen Beskyttelse. Men i 1891 fik de saa fra denne Rubrik: Mellemste Sukker, Farinerne, denne Beskyttelse af 1½ Øre pr. kg, 0,75 Øre pr. Pund. Dertil kommer endvidere, at de havde en Fordel til, og det var, at det indenlandske Roesukker maatte gaa op over Lyshedsgrænsen 18, men ikke til 19, hvorimod importeret Sukker ikke maatte gaa højere end til 18. Der er altsaa et Spillerum mellem 18 og 19. Endvidere havde de den Fordel, at hvis det var 19 eller derover, skulde de ikke svare den høje Afgift, men blot den samme Afgift af 7 Pund som ellers af 8 Pund.

I 1908 gik vi saa over til Polarisation. Jeg tror nu ikke, at ret mange af mine Kolleger have kunnet sætte sig ind i, hvordan disse Forhold: Lyshedsprøver og Polarisationer stod til hinanden. Men i hvert Fald een Ting ere vi nogenlunde enige om, nemlig, at det virkelig fine Sukker, der er polariseret under 98, svarer nogenlunde til den i Forvejen fine Position af Sukker. Nu hævder den ærede Ordfører (N. P. Jensen), at derved, at Sukkerfabrikkerne kunde fremstille lysere Sukker end 18 og i den sidste Tid gik helt op til 19 og derover og svarede den

forøgede Afgift — det Sukker, som svarede 4½, kom til at svare 5,14, naar Lysheden gik op paa 19 og derover — bleve de dækkede af den høje, indenlandske Told, som var 12 Øre, i Stedet for den, som var 6 Øre, men det kan man sige teoretisk, det holder aldrig Stik i Praksis. Som det blev sagt før, man sælger ikke en Graaspurv for en Kanarieflugt, fordi man maler den. Man kan søge at gøre det, men man kan ikke opnaa den Pris for Spurven som for Kanarieflugten. Sukkerfabrikkerne tog ved Hjælp af Svovlsyre og Kalk og alle mulige andre Kemikalier Farven stærkere og stærkere væk fra deres Roesukker, saa det blev lysere og lysere, men det blev aldrig til Melis. Den ærede Ordfører har selv sagt i sin Betænkning, at det har altid været 4—5 Øre under. Man kan altsaa teoretisk sige, at de bleve dækkede, men i Praksis vil det altid være 4—5 Øre under, for Husmødre og andre, der købe Sukker, ville ikke, selv om dette Puddersukker er lyst....

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at den Udvikling, det ærede Medlem her er inde paa, helst skulde foretages noget kortere, da det er Paastanden paa Overgang til Dagsordenen, Forhandlingen drejer sig om.

Bjerre: Ja, men jeg har været Medlem af Udvalget og har forbeholdt mig her i Salen at motivere min Tiltræden af Flertallets Paastand om Overgangen til Dagsordenen; ellers kunde jeg ikke staa som Medforslagsstiller.

Formanden: Jeg forhindrer heller ikke det ærede Medlem i at udvikle sit Standpunkt; jeg henstiller blot, at det gøres kort.

Bjerre: Jeg er Medforslagsstiller til Flertallets Paastand om Overgang til Dagsordenen, og derfor maa jeg motivere min Stilling. Men jeg skal efter Formandens Opfordring gøre det saa kort som muligt. Naar det altsaa siges, at der af Sukker lysere end 19 svarede 5,14, og det var en Beskyttelse af 6,86, og at Sukker mellem 18 og 19 havde en Beskyttelse af 7,5, skal man trække mindst 4 Øre fra. Tilbage bliver der for det første Vedkommende en Beskyttelse af 2,86; altsaa mellem 2 og 3 Øre. Det er ikke de Tal, der staa her i Betænkningen. Jeg indrømmer, at den ærede Ordfører (N. P. Jensen) i Teorien har Ret, men i Praksis er man al-